

§. 2.

Отъ гласны-ты ставать двоегласни (*διφθούγγοι*). Двоегласни сѫ седъмъ: *αι* (произноси ся като *e*); *αυ* (произ. като *av*); *ι* (произ. като *u*); *ευ* (произ. като *ev*); *օι* (произ. като *u*); *օυ* (произ. като *y*); *υι* (произ. като *ий*).

Правила за произношение-то на буквы-ты:

- 1) *A, α* произноси ся като наше-то *a*.
- 2) *B, β* произноси ся и то като наше-то *b*.

3) *Γ, γ* тая буква не ся произноси исто като наше-то *g*, нъ пѣкакъ-си по-тъико сир. като *gh*, кое-то може да ся научи само отъ живъ гласъ. А кога-то верѣдъ рѣчъ е употребена двойно, тогава пръвата ся произноси като *h*, а втората като наше-то *g*; напр. *ἄγγελος* (произ. ангелось). Такожде и прѣди *κ, ξ, χ*, произноси ся като *h*; напр. *ἄγκιρα, λάρινξ, συγχωρῶ* (произ. ангира, ларинксъ, синхоро).

- 4) *Δ, δ* произноси ся като наше-то *d*, нъ съ языка и зѣбы-ты, на коѫто произношение-то трѣбва да ся учи отъ живъ гласъ.

5) *E, ε* произноси ся почти като наше-то *e*.

6) *Z, ζ* произноси ся като *z*.

7) *H, η* произноси ся като *u*.

8) *Θ, θ* тая буква ся произноси пѣ-